

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

Редкція й Адміністрація:
Львів, РИНОК Ч. 10. Н. ПОВ.
Телефон Редкції 246-48
Телефон Адміністрації 228-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Код: П. К. О. Львів 504000.
• Ваху Чеська Лінія
Прага „Діло“.
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

місячно (з книжкою) . . . 5.00 зл.
чвертьрічно 15.00 „
піврічно 30.00 „
річно 60.00 „

В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ. У ЧЕ.
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. Ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБСІМІ 10-15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Налети на французську територію — це інтрига барсельонського уряду.

Радіостанція зі Салманки стверджує півурядово, що налети виконали еспанські червоні літаки, щоб викликати міжнародні комплікації. Цікаве, що в тому самому часі французські комуністи виступили в парламенті з домаганням допомоги для червоної Еспанії.

НАЦІОНАЛЬНІ ЛІТАКИ БУЛИ ВІДДАЛЕНІ НА 100 КМ. ВІД КОРДОНУ.

Те саме потверджує національний генеральний штаб. Він підкреслює, що всі національні літаки оперували в тому часі на рівнобізній Барселони, понад 100 км від французького кордону.

ПЕРЕД НОВОЮ ПРОВОКАЦІЄЮ.

В тому самому комунікаті згадується, що в червоній Еспанії перемазують літаки на національні краски, щоб з них збомбардувати французькі кораблі і тим довести до європейської війни.

ДРУГИЙ НАЛЕТ НЕВІДОМИХ ЛІТАКІВ НА ФРАНЦУЗСКУ ТЕРИТОРІЮ.

В неділю в 11. год. кілька літаків невідомої приналежності перелетіло еспансько-французький кордон; вони долетіли аж до французького села Осеж, коло Бург-Мадам. Французькі протилетунські батареї розпнули вогонь, тому літаки завернули у напрям Барселони.

Вони летіли так високо, що годі було пізнати їхні знаки.

ПРЕМ'ЄР ДАЛЯДІЄ ОСОБИСТО ВЕДЕ СЛІДСТВО.

Прем'єр Дальядіє виїхав попутно до Орже, щоб переслухати свідків налету і представників місцевої влади.

Крім того він видав — у порозумінні з командантом 17. корпусу — постанови, що мають забезпечити пограниччя перед новим налетом.

Виявилось, що у першому налеті взяло участь 10 літаків; вони скинули 10 бомб.

Еспанські національні літаки збомбардували бритійський корабель.

Під час налету національних ескадр на Аліканте одна бомба впала на британський корабель „Св. Вілфред“; 5 осіб загинуло, кілька осіб ранено.

ВРАЖИННЯ У ЛЬОНДОНІ.

Вістка про ту подію зробила велике враження у Лондоні. Бритійський уряд мабуть розгляне питання летунських бомбардувань в Еспанії на загальній площині та запропонує утворити в тій справі нейтральну слідчу комісію.

Чеська поліція та жандармерія розігнала нім. похід ранячи 15 осіб.

У селі Максдорфі, 2 км. від німецького кордону, відбулась передвибірча німецько-чеської німецької партії, очолює 350 його учасників вирушило походом до сусіднього села. Коли на домагання поліції та жандармерії похід не розійшовся, його заатакували гумовими патронами. 15-ох німців ранено.

Слідство в цій справі ще не покінчилось.

ГЕНЛЯЙН НЕСПОДІВНО ВИІХАВ З ЧЕХО-СЛОВАЧЧИНІ.

Провідник судетсько-німецької партії, Генляйн виїхав несподівано в невідомому напрямі. У Празі припускають, що він виїхав до Берхтесгадена, на вараду з Гітаером Припущають, що

30-ОХ УБИТИХ І 115 РАНЕНИХ В АЛІКАНТЕ.

Як подають з Мадриду летунські бомби знищили в Аліканте 21 домів, убивши 30 осіб і ранили 115.

ІНШІ РЕЙДИ НАЦІОНАЛЬНИХ ЛІТАКІВ.

Як подає Аваз, національні літаки збомбардували в понеділок вечером Валь де Укео й Алькубію; школи ще невідомі.

Налет на місто Сегорбе спричинив пожежні втрати

в тій нараді бере участь і заступник Генляйна, д-р Франж, що також виїхав з Чехословаччини.

У БЕРХТЕСГАДЕН НЕ БУЛО ГЕНЛЯЙНА?

З німецьких поінформованих кол заперечують поголоску, немов би Генляйн виїхав до Берхтесгадена.

Вечором Генляйн вернувся до Аш після цілоденного побуту в Німеччині.

ЗАБОРОНИЛИ СВЯТО ЧЕСЬКИХ СОКОЛІВ У ВІДНІ.

На Зелені Свята мало відбутись у Відні свято чеського „Сокола“ в Австрії. В останній хвилині влада заборонила це свято

Чесько-словацькі сутички у Братиславі.

ЧЕСЬКА КОНТРАМАНІФЕСТАЦІЯ

Минулої ночі дійшло до вулиць Братислави і по каварнях до частин чесько-словацьких сутичок. Словаки перевернули пропагандні кіоски обидвох чеських партій; чимало слівачок арештовано.

Перед будинком військової команди маніфестанти вигукували: „Нехай живе словацька армія! Дочекі словацьких генералів!“

Словацькі демонстрації мали гостре про-миславське вістря.

У відповідь на неділю маніфестацію словацьких автономістів, уладила аграрна партія в понеділок унітаристичну контрманіфестацію, також у Братиславі. Як подає ПАТ, у ній взяли участь здебільша державні урядовці та чехи, перебрані у словацькі народні одяги; замісцеві учасники свята дістали буцім то не лише безплатні залізничні білети, але й дієти.

Дійшло до кількох сутичок зі словацькими автономістами.

Добровільно чи недобровільно йде „навертання“ українських право- славних селян.

L

Треба вважати за позитивне явище наших справді історичних часів, що деякі польські часописи, а за ними і громадяни, ставлять собі питання:

— Добровільно чи недобровільно „навертаються“ українські селяни Волині, головню — у прикордонній смузі?

Подібне питання поставив прем'єр, ген. Складковський, членові делегації від Волині, старенькому селянинові с. Грицьок, Юстинові Нічці, 9-го травня ч. р., хоч правда, у трохи іншій формі: чи не ажидали проти кого насильства?

Деякі польські часописи, очевидно, маючи в місць певні відомості, говорять про добровільність „навертання“ православних воляків у сумно-іронічній формі.

Отак п. Грабець („Політика“ ч. 11), наважуючи до знаменитої статті кс. Едварда Косібо-вича в єзуїтському часописі „Пшегльонд Повшехні“ (квітень ч. р.), каже про різні гурт-націоналістичні часописи:

„Проте вони своє роблять, проте вони замулюють і без цього нездоровий суд опії, проте затемнюють почуття дійсності народу. То певне, що скочуємось в поглядах до саських і передсаських часів. Чи перебільшення? Перечитаймо висновки нових „розвизувачів“ української проблеми. Казав кланятися пан Загабоба, який „хамство“ асеговажив, і князь Ярена, до обвинань на кіл швидкий, і славіні регіментарі знід Пилиця, які верещали криком жаху. Можнаб сподіватися, що бодай релігійної війни уникнуть: XX століття то не XVII. Але воляківські Гриньки й Дедеркали свідчать, що знайшлися неперезиті апостоли, які, правда, до монастирів не вступили, ксьондзами не стали, але й так навертають цілі села. Чудотворність цих раптово навертань нагадує діла Францішка Ксавєрого й Анджета Боболі. Правда, тим траплялося навертати маси від одного маху, а нашим, як чути, треба більше махів. І ці чуда діються справді за поміччю різки, але через те, що на Волині олинове дерево не росте, то не оливно!“

Хіба можна було представити воляківське навертання православних українців у більш тонкій і штудерній формі і то — зсього кількома рисами?

Стиль п. В. Бончковського більш різбарський і він у ч. 21 „Бюлетину Польсько-Українського“ каже про навертання трох річеч, хоч теж не без іронії:

„Навіщо задрипувати наймиліші національні й католицькі святощі — св. Анджета Боболі, приписуючи його заступництву і Гриньки, і відкидання воєводи Юзефського супроти факту загально відомого відкритого листа п. Г. (Грабець, див. вище), а якому говориться, що ми навертаємо з католицизму на православ'я, якби воно стало польським, а не чужим, в якому говориться, що католицизм це в суті речі... „фіюме? Навіщо вказати св. Анджета Боболі з приписами Ахтектірєва й Седельнікова?“

Дописувачам брукової щоденної преси з Волині, що з патосом і криком сповідають польське громадянство про масові добровільні навертання „зрусифікованої“ чи „українізованої“ польської „загродової“ шляхти та селян „до віри батьків“ і до „рідного народу“, ми не дивуємось, бо вони навіть не „скотилися“, як каже „Політика“, — „до поглядів саських чи передсаських“, тому, що ніколи понад їх рі-

Присилайте передплату.

вень не підіймалися. Не дивуємось і редакторам світської брукувальної преси, для яких найвищим ідеалом є сензація і кольпортаж.

Але можна дивуватися насвітаєнню „навертання“ волини, яке дає місцевий „костельно-релігійний“ тиждень „Життя Католицьке“, що не перестає вимовляти у своє громадянство, будучи то на Волині все йде згідно з Христовою наукою, все добровільно й усе чудесним способом. Осьцо, нпр., пише „Ж. К.“ (ч. 17):

„Маємо такий дивний збіг обставин, що важко не сказати: палець Божий є в цьому. Теперішній рік, рік канонізації св. Анджеля Боболі є роком, у якому в нас, на Волині, почалося масове навертання з православ'я на католицизм. Чи хто з тих, які віддаються праці навертання, думав про вшанування таким способом канонізації св. Анджеля? Напевно ніхто. Ці дві справи відбувалися рівнобіжно, на вигляд незалежно одна від одної. А проте хтось думав, хтось злучив їх. Чи це не думка Бога? Чи не зробили цього багатини св. Анджеля, для якого справа навернення Сходу була така дорога? Не беремося засновувати незбагненні присуди Божі, але важко опертися думці, що маємо тут до діла з новим чином св. Анджеля Боболі. Це може наповнити нас бадьорістю й вірою у Боже благословення й заступництво нашого св. патрона у великій справі навернення Сходу.“

Ми, православні українці, спираючись на факти, виробили собі інший погляд на „навертання“ волини. Зрештою, коли навіть християнські церкви для заствердження чудес заряджують спеціальні процесії із свічками, присягою, нотаріальними зізнаннями і т. д., то чи не слід би дати можливість православному українському населенню та „наверненим“ зпосеред нього вільно сказати своє слово?

Боятися нема чого. Хто твердить та перекоаний, що „навертання“ волини відбувається добровільно, хай не боїться і не перешкоджає „наверненим“, і кандидатам на „навернення“ вільно висловитися. Адже таким способом можна тільки підтримати їх твердження.

Навпаки, недопускати людей до слова, — це вже само собою насуває підозріння та викликає сумніви щодо волинського чуда.

II.

Через те, що акція „навертання“ православних українців Волині каламутить життя, денервує населення, відтягає його від спокійної конструктивної праці і тим шкодить не тільки людинам, але й загально-державним інтересам українське православне населення Волині через свої делегації і через пресу домагається дати йому вільну руку й вільний голос.

Цього нетерпляче чекають волинці як вияву правопорядку і справедливості, як вияву вищої рації, що стоїть понад тими „раціями“, якими жонґлюють тут невідповідальні люди.

А ця вища рація, де вона тільки може хоч трошки передістатися на денне світло, виглядає зовсім інакше.

Отак у селі Гриньках, як тільки „неокатолики“ довідалися, що ніхто не має права змушувати когонебудь до зміни релігії чи народності, то зараз навернулося (без лапок) до православної віри батьків та до свого рідного українського народу 118 осіб. Інші ще сумніваються і боються.

Навертаються і в інших селах, але роблять це тільки дуже відважні люди, що аміють усім ризикувати, хоча властиво ніякого тут ризику не-

ма. Та хто їм скаже про це, коли ні пресі, ні живим людям доступу до них нема? Навпаки, знову якісь невідповідальні люди! переконують їх, що вернутися дуже небезпечно.

Увійдіть у положення таких селян, що прагнуть довідатися, чи справді тепер уже „такий закон“, щоб усі православні українські селяни „перейшли“, як хочуть мати землю? Правду, лише цю правду хоче знати селянин. Невже ті, від кого це залежить, не можуть сказати П? О, якби в село явився хтось компетентний і сказав:

— Ніхто не має права вас змушувати до зміни віри й національності. Нікому не вільно ні залякувати вас, ні погрожувати вам. За те, що ви не зміните віри й національності, ніхто вам землі не відбере й ніяких прав вас не позбавить. Вільному воля.

Чому не можна булоб сказати ці слова правди волинянам православної релігії і української національності? Невже це пошкодилоб державним інтересам? Не заспокоїлоб населення і не спрямувало його сили й енергії на конструктивну працю?

В колись селярбівському селі Радомишлі, на Луччині, кільканадцять осіб перейшло з православ'я на католицизм. Їх називають „загородними шляхтичами“. Записалося значно більше, але відступити від православ'я не хочуть, хоча „Життя Католицьке“ потішає себе, що „навернеться“ значно більше.

На поставлене їм питання: Чому вони записалися? — відповідають: „Нам, мовляв, казали, що хто запишеться, то той не ворог Польщі і при комасції ліпшої землі дістане і взагалі буде йому ліпше“. Тепер уже дехто хоче вернутися, пишуть подання, щоб їх викреслили. І що-ж? (Гадаю, п. цензор не спротивиться). Чують від отаких собі маленьких, невідповідальних людей про якісь карні відділи і т. д. На чию користь працюють ці темні люди? На нашу думку, не на користь Польщі.

В кожному разі згаданим селянам с. Радомишля треба дати змогу поробити ті кроки, які підказують їм їх совість і розум.

Може хто скаже: „А хіба ці волинці не розуміють, що роблять?“ На це відповімо теж питанням: „Хто хоч одну мить у житті не був у такому стані депресії, що справді таки не кермував своїми вчинками?“ А коли хто хоче ближче познайомитися з психічним станом „навертаних“ волянців, хай візьме під увагу такий факт. Один з головних „навернених“ у Радомишлі, Климентій (тепер Каменец), Острогож, перед самим переходом на католицизм звернувся до ксьондза з заявою, що він хоче-востанне піти висповідатися до свого православного батюшки. Вдумаймося у цей факт. Вдумаймося, що творилося в душі таких „навернених“ (самі вони напевно не можуть собі пояснити)?

А такий факт. Дуже багато неокатоликів із Гриньок прийшло у великодній ніч помолитися до церкви в Ланівцях, до якої приписані, і в той час, коли всі великодні пісні нахликують людей радіти, вони весь час гірко плакали.

Отут стає перед моїми очима інша картина, яку перед десятками років я бачив власними очима на Холмищині: поляки, записані насильно православними, так звані „упорствуючі“, так само приходили потайки до костела і плакали.

Отже добровільно, чи недобровільно?

І чи не булоб корисним для всіх: дати на решті на Волині місце добрій людській волі й совісті?

В. Островський.

Хроніка Совітської України.

РАДІСТЬ, РАДІСТЬ І ЗНОВУ РАДІСТЬ!

Справді, чи не занадто вже радості навіть і для „щасливої квітучої України“?

Майже кожна виборча округа на совітській Україні висуває „вождя“ як кандидата на депутата до Верховної Ради УССР, ну і зрозуміло, радіють без кінця!.. Багатотисячні мітинги, прапори, гасла, портрети, промови, крики „ура“, музика і спів „інтернаціоналу“, і надіслання привітань і запевнень у своїй любові!

„Вожда“ ласкаво погодився виставити свою кандидатуру у сталінській виборчій окрузі м. Києва... І знову радість без кінця! Радіють виборці сталінської округи, радіють усі кияни, радіє усе населення України. І знову багатотисячні мітинги, прапори (линься декілька рядків вище!)

Сталінська округа м. Києва зареєструвала „вождя“, як кандидата на депутата!... І знову радість згідно з зазначеною щойно програмою!

На сотисичному мітингу (а чому не все населення Києва?) киян гордо промовляє „перший українець“ — „Нікіта Сергеевич Хрущов“, патріотичною, тобто не тільки російською, але навіть московською мовою кричить він, що нема для українського народу імени більше дорогого та священного, ніж імя „вождя“, що Україна є невіддільна складова частина СССР, форпостна його республіка, що вороги пролізли були і до ала комуністичної партії, і до червоної армії, і до фабрик, до установ, та що усіх цих ворогів розгромлено!..

Гордо, нічого й казати. Але чому ж раптом такий дисонанс? Чому промовець раптом робить „попередження“ і кому?

„Усім цим петлюрівським бандитам, якщо вони залишилися ще, а вони безумовно залишилися недобитими (ось тобі і усіх ворогів розгромлено!)“. А далі зовсім уже невпевнений заклик: „Ми повинні все зробити, щоб

Нема доброго снідання
без кави з цикорієм

ЛУНА

— яку виробляє єдина —
українська коопер. фабрика

Сусп льний Промисл

Львів 24, вул. Жовківська ч. 188

знищити усіх цих ворогів, під якою маскою вони не приховувалися!“ Проте промова закінчується бадьоро: „Вперед у братерстві з великим російським народом, який допоміг українському народові розгромити петлюрівщину!“

Так якже, пане Хрущов, чи розгромлені вже петлюрівщину, чи ні?!

І ніби жива ілюстрація до слів Хрущова про замаскованих петлюрівців нова сенсаційна подія на совітській Україні: 28-го травня устаканують з посад, не з таких собі маленьких, але з посад як-ні-як, а заступників голови ради народних комісарів: п'ядесятьчотирирічного Кирила Сухомлини і трицятирічного Якова Тиминбіду; перший з них — член політбюро, депутат до Верховної Ради СССР, що десять років перебував на посадах наркома, а другого „висунули“ на таку високу посаду щойно в листопаді минулого року... І старше покоління, і молоде покоління комуністів, але українців з походження, ненадійні!

Ой, пане Хрущов, чи даєте собі раду і цією „проклятою Україною“? Здається, для кого як для кого, але для вас щось не багато підстав радіти там?!

МОСКВА ЦКАВИТЬСЯ ІСТОРІЄЮ УКРАЇНИ

Без жартів. Ось, наприклад, кореспонденція якогось Вол. Правдіна. Він обурюється, що у школах на Кам'янецьчині занадто мало звертають увагу на українські народні думки, які „у своєрідній художній формі оспівують історичне минуле українського народу, героїчні сторінки його боротьби проти татарської навали, проти турків, проти польської шляхти“ (а може ще проти когонебудь?).

Він протестує, що у програмі навчання літератури зазначено тільки дві думи „Про трих братів“ та „Про козака Голоту“, а немає жодної думи проти польської шляхти, немає дум про Хмельницького та Барабаша, „Про хрестунський баталію“, „Про смерть Богдана Хмельницького“. Це велика прогалина, на думку кореспондента, бо ці думи „дають учителям багато можливості для виховання в наших учнів почуття радянського патріотизму“. (Ой значить в чому річ! Думи про Богдана Хмельницького виховують почуття радянського патріотизму, а це дуже потрібно у прикордонних місцевостях!).

„Само собою зрозуміло — додає кореспондент, — що як так стоїть справа з вивчення українських народних дум, у школі неможливо прищиплювати учням повагу й інтерес до героїчного минулого українського народу.“

А чи не виховає героїчне минуле українського народу у учнів якогось іншого патріотизму, ніж радянський?!

Та це тільки кореспонденція.

А ось обговорення 27-го травня на відрізках партійних зборів спілки радянських письменників нової історичної пєси О. Корейтова „Богдан Хмельницький“. Підхреслено майже політичне значення цього твору, у якому „диво відтворено образ прогресивного діяча XVII-го століття Богдана Хмельницького“. „Драматург зумів зобразити героїчну боротьбу українського народу, переконливо і корисно показати мерзеньну зрадницьку діяльність козаків народу. Пєса збуджує патріотичні почуття, закликає до боротьби з запеклими ворогами народу.“

Наприкінці автор розповів про свою роботу, про багаточисний історичний матеріал, який буде використаний в майбутніх дьм.

сах трильоні про „боротьбу українського народу проти гнобителів“. Він закликав усіх українських письменників дати такі твори, в яких мистецькі картини яскраво відображають „боротьбу великого українського народу проти всіх ворогів“.

Ось і зрозумій тут, чи це „революція“ чи „контрреволюція“...

Ну, а крім зазначеного величезна стаття професора М. Петровського „Розгром польської шляхти у травні 1648. року“. Дозволимо собі навести два уступи з неї: „У війні з поляками Хмельницький показав високі здібності полководця, дипломата, організатора, адміністратора. „Визволю з польської неволі народ руський — сказав Хмельницький і цій останній ідеї залишився вірним до самої смерті. Він не тільки очолив боротьбу українського народу проти гнету польської шляхти, але очолює і прилучення України до Росії, до братерського російського народу. У цьому його велика історична заслуга перед українським і російським народом“, і далі: „Підчас визвольної війни, в якій українцям допомагали їхні брати росіяни, український народ словом і ділом висловлював своє бажання прилучитися до Росії. І в 1654-ому році 18-го січня на раді в Переяславі остаточно вирішено це питання. Україна була прилучена до Росії“.

Висновок автора трохи неясний і знову може навіть тріпати „контрреволюційний“; він хоча показує, що щастя України почалося від прилучення до старшої сестри, Росії, тоді, коли усім відомо, що справжнє щастя України почалося за часів Сталіна. Щось тут неясно, але професоре.

Але не маємо сумніву, що у недалекому майбутньому змінять, чи краще сказати, покращать напис на пам'ятнику Богдана Хмельницького в Києві. Як відомо пам'ятник цей мав різні такі написи: „Возимь подь царя восточного, православного“, і „Богдану Хмельницькому єдина неділяемая Росія“, і „1654—1688“. Року 1924. ці написи частинно вже знищені, замінили таким „Богдан Хмельницький“ і „1888“.

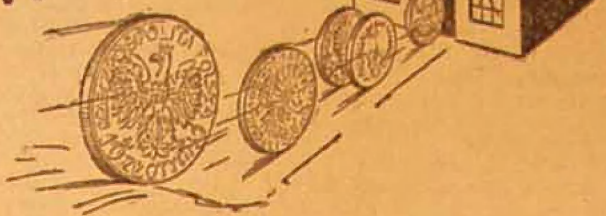
Внести деякі зміни, може замінити якось слова „царя“ та „православного“ на щось модніше, а далі саме напрошується „Богдану Хмельницькому нерозривний СССР“, і виходить цей пам'ятник „радянський патріотизм“.

Чи слід згадувати, що і цей пам'ятник запроектували з метою виховувати російський патріотизм за часів, коли газета „Кієвлянин“ вигукнула на своїх шпальтах, що Київщина — край російський, російський, російський!... І що і цього всього вийшло?!

Краще про це не згадувати.

Л.

Гроші до дому!

приносить льос і. кляси з незмінно щасливої колектури

„НА ДІЯ“

Львів, Легіонів 11.

Тягнення починається 22. ц. м.

Китайський уряд замкнув свою амбасад у Токіо.

Китайську амбасад у Токіо замкнуто. Японський уряд не знає причини того кроку; в Токіо припускають, що китайський уряд хоче цим способом заповісти зривання дипломатичних взаємин з Японією і негайно проголосити формальну заяву у тій справі.

ФРАНЦІЯ ПРОТЕСТУЄ ПРОТИ БОМБАРДУВАННЯ КАНТОНУ.

Французький уряд перелав через свого шарже д'афер у Токіо протест проти бомбар-

дування Кантону; далі японські налети — мовляв — могли викликати у Франції проти-японські настрої і наразити відносини між обома державами.

Японський віцеміністр закорд. справ відповів, що ті налети не порушують права народів, бо Кантон — це укріплене місто й оперативна база.

На перехресті звільни хід воза!

Ангільсько-американський морський договір

ОБМЕЖУЄ ТОНАЖ ПАНЦИРНИКІВ ТА КАЛІБЕР АРТИЛЕРІЇ

Представники Англії та Америки заключили в неділю у Лондоні договір, що устійнює максимальну pojemність панцирників на 45.000 тон, калібер артилерії панцирників — на 16 цалів.

Франція не буде будувати більших кораблів як по 35.000 тон, доки інші європейські держави (за винятком Англії) не перейдуть той границі.

— 0 —

ЛІТЕРАТУРНИЙ КОНКУРС „ДІЛА“ Ч. 9.

ВАСИЛЬ ТКАЧУК.

Відьмадений батько.

(Докінчення.)

III.

Найдорожчий Татку!

Вчора місяць багданий байдить по чужих стегах, полях, дугах, так само я блукаю і питаю: О, де ти, батьку мій, де? Чому не прийдеш і не прислунаєш, в тузі важкій не розрадиш? Чому?

Буду поміж люди. Там якийсь батько веде дитину за ручки, там гладить, пестить, цілує — а в сирота стою сама-одніська, як деревинка перед полоз. Один штовхне, другий назве, нікому не вистає, нікому болю розказати.

Серце кров'ю плаче, слези випікають очі; Та — батько, я — Твоя дочка, — а ми не знаємо! Хоч сонце скобоче, але порхнути до батька не може, не може.

Татку забери мене до себе — загаси той вогонь тут-туди до Тебе.

Цілюю ручки — Марусю Г. Я прочитав Марусі цей лист. Вона мовчала. А коли її, що сиділа в темній, на давню моду пошита сукні, поглянула мене і сказала, що лист її і застра вишлють.

— Ябби тато мене забрав, то я й тебе забере, — мовила Маруса.

— Я згодився бути навіть форналем у нього, щоб жити знову бачитися з тобою.

Нездовзі прийшов батько-нулярь. Люто ки-ся слухав на ніжко

— Зібрання, віча, радять-радять, а праці нема!

Ми всі в хаті мовчали, що-ж говорити?

...А, як ішов я спати, тоді саме й місяць вже багровий і напухлий дрімив у чорних, тутніх хмарах

IV.

В Марусі я не був цілий тиждень.

А в неділю вибрався скоріше, як бувало.

У селі залишив сонце, що птахом сиділо на журавлі біля криниці — а в містечку застав його на дорозі, воно сиділо в пороках.

Візники та пачкарі сиділи в холоді старих кам'яниць, оттак на сходах і хрускали зернята. А кам'яниця мліла на сонці — листя корчилось.

...Як я прийшов до Марусі, застав там чужу жінку. По кабаті було пізнати, що вона з дальших сторін.

Маруса радісно потягнула мене до снієй:

— Васильку, твій лист поміг. Батько післав цю жінку, щоб мене забрала до Ланів Долішніх. І грошей прислав — бере мене до себе.

В голові шуміло, як на лотоках.

Я не тішився тим, що мій „лист поміг“. Маруса, здавалось, кудись угору та угору відходить від мене — я ставав маленьким, малесеньким і незамітним.

...Я сказав їй, що хочу їхати з нею. Вона згодилася.

На прощання говорила її мати до чужої жінки:

— Скажіть своєму панові, що я виховала добре йому доньку і тепер можу вже вмерти. Прощайте, щоб пан дав їй краще життя, як вона мала в мене... Тай щаслива вам дорога!

V.

На стації в Ланах Довгих ждав нас візник. Ми посідали на повіз, батіг цівкнув, дяснув у повітрі й карі коні копитами хресали вогню. Над головами, на небі горіла ватра.

Іздалеку ми побачили двір. У кірсастих ланах мовчки стояла стара будинок. Кругом двора багато малих і покірних мужицьких хаток — а далі лани-лани.

— Марусе — хотілось мені жартувати — а може цей твій тато є і моїм татом?

І ми обоє сміялися.

Коли ми приїхали до двора була ніч і ми зараз пішли спати.

Уранці дідич дав нам повіз, щоб ми оглянули Лани Довгі.

Мені було любо. Я навіть призабував за родинний дім, що залишився десь далеко.

Дума тих піл і золота курява сонця, що котилася за нами, зробили з мене малу дитину. Я готов був заплакати і так само засміятися.

— Правда Марусе, що ти щаслива тепер?

Я тиснувся до її руки за пестощами.

Колеса торкотіли, в очах мигали зелені, жовті і чорні латки піл — а відповідей не було. Візник відждав на пілну доріжку.

— Саухайте, а це мій лан? — цікаво розпитувала Маруса.

— Та нашого пана, прошу панночки.

На обличчі її дрібненько танцювала радість. Очіма дівала по довгому розлогому лані.

Як візник завернув коні в село, тоді Маруса до мене заговорила:

— Васильку, треба тобі вже жити до дому.

Четвер, 7. червня (26. травня) 1834

ПОДАТОК ВІД ГОРІВКИ

ТРАВНІ.
Урядово повідомляють, що у травні військові літаки збили 4500 квадратних кілометрів зі 70-ма місцевостями.

Сторінка без політики.

Родина присмирників.

У Бельгії померла стара жінка Леоніда Пезон, з якою вигасла родина, що рівно сто років славилася як власники цирку та присмирників звірів. Перший Пезон з цієї лінії — наполеонівський воєк дістав землю на французькій Рів'єрі. Він мав п'ять синів і мусів тяжко заробляти на хліб. У 1835 р. на його отарі напади воєки. Одного разу його синок Жан Пезон зловив воєку у пастку, не вбиваючи його, а прив'язав ланцюгом. Виявилося, що воєк швидко освоюється на чужині. Хлопчина, що живився з воєком, дістав дозвіл від батька мандрувати із села в село і показувати його за гроші. Це принесло йому трохи грошей. Та одної ночі хтось стрілею убив воєку і він з жалю приєднався до якогось гурта мандрівних пройдисвітів, що показували штуки з медведями. Виявилося, що Жан Пезон умів незвичайно зручно поводитися зі звір'ятами. Слава про його талант пішла в село і за його намовою три інші брати пристали до його мандрівної трупи.

ІСТОРІЯ ОДНОГО ЦИРКУ.

Чотири брати Пезони почали присмирювати звірів і заснували власний звіринець. Батьок Пезон купив собі в 1850 р. лва з Мароку і заповів за нього 100 ліврів. Лев називався "Брутусом" і виступав із своїм паном у Парижі і там обидва здобули небувалий успіх. Як власник цирку Батіст Пезон став славний у всій Франції. Його дітям від 1897 р. не вдалося вести далі цирку, зате діти його брата Теодора продовжили славу прізвища Пезонів. Один із них Едмонд Пезон саанився як присмирник лваів. В історії париського цирку записана сцена з 1888 р., коли Едмонд виступив із

величезним левом Роландом. Роланд був від самого ранку лютий, ревів і кидався, імовірно з пересторою. Його пан не зважав на його настрій, а примусив його взяти участь у вечірній виставі. Коли треба було показати штудерні штуки, Роланд почав бунтуватися. Деякі глядачі кричали "досить! досить!" лякаючися за життя присмирника. Лев іще раз посидів, а потім могутньою лабою ударив свого пана. Едмонд боронився гаком і батоном. Коли він покляк на поміч служника — вже було за пізно, бо лев вибив Едмондові з рук залізну штабу. В останній хвилині Едмонд зловився за довшню частину лхвиної паші так, щоб він не міг нею свобідно рухатися. Один із глядачів скочив до клітки і відчинив двері, що вели до окремих малих кліток інших левів. У великій клітці кілька левів дивилося спокійно на боротьбу Роланда з їх паном. Коли інші левы потікали із клітки, Роланд пішов за їх прикладом. Вислід був такий, що лев адох кілька днів пізніше, а Е. Пезон лежав якийсь час тяжко ранений.

КІНЕЦЬ ВЕЛИКОГО ПІДПРИЄМСТВА.

Цирк Е. Пезона зазнав дві великі невдачі. У 1893 р. коли в ньому було 40 диких звірів, він згорів у Роян разом з усіма звір'ятами. Сім років пізніше у Шато-Тієрі над Марною несподівана повнь забрала із собою більшість звірів і добра. Едмонд Пезон, що розбагатів і виховав ціле покоління присмирників та цирковців помер самотньо в нужді у 1916 р. Після нього вже ніхто Пезон не зумів відбудувати його великого підприємства.

— о —

Жахлива пригода нурця.

Один шотландський нурець, 56-літній Джеймс Мерис з Мідлсекс пережив недавно жахливі хвилини.

Він працював у габіні 50 метрів під плесом озера Лоч Тріг. Джеймс Мерис очищував там вихід із підземного каналу, що проводив води з озера до недалекої електривні. Якося раптом він зачепив за гостру залізну штабу, що роздерла йому герметичний одяг нурця (такий, що не пропускає води).

Його стала залити вода. Джеймс Мерис негайно дав знак догори, щоб його рятували. Його витягнули, та він уже був зомлів.

Рятують.

Його негайно роздягнули, вбрали в новий одяг і знову спустили на дно. Опісля стали його поводити витягати догори. Це зробили тому, що перехід із величезного тиснення глибини до звичайних умовин нагорі міг вбити нурця.

З приводу води, що вдерлася під одяг нурця, згушений воздух втиснувся до грудей, і в крові Мериса потворилися воздушні міхури. Це спричинило жахливі болі нурцеві.

Негайно пристосували тут спеціальні ліки. Вони на хвилину помогли, одначе згодом віднависли знову болі.

Кабіна.

Нешасного нурця знову спустили в воду і ще повільніше витягали його звідтіля.

Опісля відставили його як мога швидко до лічниці в Лондоні. Там замкнули його в герметичній (щільній) кабіні (наче скрині). Згодом ступнево розріджували у ній повітря, щоб таким чином звільнити кров Мериса від повітряних міхурів.

Згодом Мерис став на дорозі до повного видужання. Одначе лікарі впевнили, що коли його не рятували б у такий складний спосіб, то не можна було б і мріяти про вдержання його при житті.

НОВА ЧОКОЛЯДА.

У Бразилії винайшов один фабрикант чоколяди новий рід цієї лакомини.

Ця нова чоколяда у смаку така сама, як кожна інша чоколяда, тільки має ту прикмету, що дуже поводи розпускатися. Треба довгих годин, щоб кусник чоколяди розпустився в устах. З чого складається нова чоколяда, поки що винахідник не хоче зрадити. В кожній разі — каже він — у новій чоколяді нема ніяких складників, які були б шкідливі для людського здоров'я.

КАВОВИЙ ХЛІБ.

Коли в останніх роках ціни кави сильно впади, на доручення бразилійської влади викликали кожного року кілька мільонів кавових зерен з моря.

Тепер повідомляють, що винайдено т. зв. "кавовий хліб", так, що є надія, що на будуче ввесь надмірний запас кави зможуть у Бразилії корисно використати. У зв'язку з новим винаходом повстане у Бразилії нове підприємство, яке перероблятиме з кави і муки новий екстракт до печення. Кажуть, що цей новий "кавовий хліб" дуже смачний і відсвіжує так людину як і напйток із кави.

НАЙМЕНША КНИЖКА НА СВІТІ.

Не тільки найбільші предмети викликають сьогодні у світі сенсацію, але також і найменші. Тому теж і Букарешт має право до деякої міри чванитися, що має найменшу на світі книжку.

Яка велика ця найменша книжка? Приблизно така сама, може трішечки більша як зерняток фасолі. Хто хоче прочитати зміст цієї книжки, мусить уживатися до цього побільшуючого слова. Крім цього є в тій книжечці репродукція портрету короля Карла, кисти визначного румунського маляра Діпра Дуре. Цю дивовижну книжечку, якої оприва має всього 14 мм. кв. площини, вислали бузи на париську виставу, як дивовид друкарської техніки.

РАДІОВА СТАЦІЯ ІМЕНІ НАПОЛЕОНА.

На острові св. Олени мають відкрити небезпечну радіову стацію імені Наполеона. Проект будови цієї стації виник у англійських коз. Цю стацію збудують, щоб ушанувати пам'ять Наполеона, який роиєр на тім острові 3 травня 1821 року.

П'ять жінок мститься на одному чоловіці.

В американському стеїті Колорадо в місті Денвер відбувся цим диним сензаційний процес проти цілої банди, яка ошукувала людей цирковими штуками, як багато женитися і розводитися.

Перед самим великоднем цього року один із найвідоміших адвокатів Денверу дістав таку телефонічну інформацію: "Містер Антері! Тут говорять Елена Ліда; прийдіть негайно до бери його чоловіка, з яким я розведена. Ми хочемо порозумітися при допомозі адвоката". Цей адвокат прийшов до мешкання Ліда, йому вступила сестра Лідової жінки. У кімнаті лежав хворий Ліда і довкола нього було п'ять жінок, що його тримали за руки та ноги. До був цей Ліда? У 1916 р. він був гарним молодцем і скромним книговодом. Здобувши доступ до аристократичного клубу, він познайомився з донькою багатого рідні Помер — Емілією і зустріч цілій родині оженився з нею, діставши 100.000 дол. приданого. Після року Емілія розвелася з Лідом через його страшне похотство.

Усього винен — брат.

Підчас розводного процесу Ліда заявив, що він програтив ціле своє майно у нещадних покотках через свого рідного брата — маклера з шим братом, горбатим, він жив буцім-то у прохаті. Два роки пізніше Ліда оженився знову з великим приданним і після кіль-

кох років розвівся. У суді він повторив те саме, що за першим разом: радо заплатив би жінці аліменти, але ціле своє майно стратив через свого нещасливого брата. До 1936 р. Ліда оженився ще два рази. Остання жінка Ліда — Елена почала проти нього процес за обман, але адвокат Ліда — Антері зумів його звільнити від кари. Елена програтив процес почала вести агітацію по різних клубах і товариствах, остерігаючи молоді жінки та багаті родини перед хитрими тріками Ліда.

Енергія останньої жінки.

Ліда побачивши, що діяльність його останньої жінки починає йому дуже шкодити, пробував дійти до порозуміння з нею. Жінка домогалася звороту свого віна, а це для скупого Ліда було за багато. Переговори перервалися. Елена порозумілася з попередніми жінками Ліда, щоб спільними силами його здемакувати. Вони зв'язали Ліда і викликали його спільного адвоката — Антера до його помешкання, де під дулами револьверів вимогли від них правду. Виявилося, що брат Ліда та його адвокат, усі були у змові, щоб ділитися видуреним віном, яке дістав Ліда від своїх п'яти жінок. Ліда робив симпатичне вражіння своєю звержкою похотю, а його два спільники були йому потрібні для розводного процесів. На суді винуваті мусіли признатися до вина і кожний дістав по 10 років в'язниці.

Довготривалі сні.

81-літній сон.

У госпіталі лічниці в Йоганнесбургу (Полудня) перебуває від багатьох літ пацієнтка Анна Замекель. В цілому місті відома вона з свого сну. Щоденно будиться вона в 7-й годині ранку, ість у ліжку скромне сніданок і кладе голову на відпочинок. Таким чином ординарні 65-літньої пацієнтки пережив уже 16 літ.

Перед кількома динми пацієнтка перервала свій довготривал сон і вишла до свого маєтку, який знаходиться в околиці міста. Цей факт перерви сну і поїзди багатолітнички на вулицю була величезною сенсацією.

Ніхто не відважиться окреме лікарське констатувати, але проголосить знів із цієї дивної жінки.

Безсонність після пороуду.

В Інтра, в малім італійським селі в Калябрії, живе жінка, яка тому 30 літ породила сво-

Непромакальні плащі

Красіві заграничні від 12.90 зол. поручас ШАПІРА вул. Личаківська ч. 1.

го першого й одинокого сина і від того часу терпить на безсонність. Від тієї хвилини хора, яка має літні 53 роки, не заснула ні на чверть години. Лікарі не вміють винести цієї дивної недуги. Жінка вже така виснажена, що цим динми мусіли її відвезти до лічниці.

УКРАЇНА — П. СОКІЛ 5:0 (2:0).

ОКРУЖНА ЛІГА.

ТАБЕЛЯ ОКРУЖНОЇ ЛІГИ.

1) Чорні	28	55:11	65:24
2) Україна	24	32:16	57:36
3) Гасмоней	22	25:15	36:23
4) Польовія	23	26:18	47:39
5) Юмак	23	24:22	50:45
6) Р. К. С.	22	24:20	27:25
7) Погонь Стрий	22	23:21	56:38
8) Погонь І. 6.	22	23:21	56:51
9) Лехія	22	22:22	50:44
10) Ресовія	22	22:22	38:44
11) ВКС. Ярослав	23	22:24	44:57
12) Чужай	23	15:31	26:51
13) Корона	23	12:34	35:74
14) П. Сокил	23	8:38	17:38

МИСТЕЦТВА А-КЛАСИ

МИСТЕЦТВА СВІТУ.

Сенсационний змисл, майж з осялючим умістом. Подвійні Ворота для Польщі здобули: Шерффе з карного і Нім-мощенки 4, для Брашні Нісидас 3, Пераціо 2 і Рого

ШАНУЙ ДОРОЖНІ ЗНАКИ ТА СЛУХАЙ ІХ
ВКАЗІВОК!

ПАРИЖ Франція — Бельгія 3:1.
РЕВЕНС Мадрид — Севілья 1:0.

ТОВАРИСЬКІ МЕТЧІ.

ПЕРЕМОГА НАКОЛЕСНИКІВ УКРАЇНИ
НА ВУЛИЦЯХ ЛЬВОВА.

Другу категорію, тому, що згодилось 22 амесу
ліа, поділяю на 2 групи. В першій групі стартували
з України тільки амесулі Лата і Базарський. Ві старту
виконується на чолі Дубеля (Чорні) одразу на другій
групі доганяє його Базарський і не дає змо собі

ОГЛАВЛЕНИЕ БІГ 150 КМ. СТАНИСЛАВІВ—ОТНІВ.
НАДВІРНА—СТАНИСЛАВІВ.

ЛЕГКОАТЛЕТИКА

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ СТУДЕНТІВ

ЖІНКИ: 60 м.: Кобзар 8,4; 100 м.: Кобзар 13,9 (перший час від українського рекорду); диск: Кобзар 27 м.; скос удивинь: Кобзар 4,99 (новий рекорд); скос удивосочинь: Кобзар 1,35.

ЛЕГКОАТЛЕТИЧНІ ЗМАГАННЯ В ПЕРЕМІЩІ

В неділю 5. ч. м. передоступним на міському стадіоні в Перемислі відбулася згоряє соціальна кружка змагання у легкостатистиці, які зорганізовані в ігровий соціальський осередок. І ці змагання, а й інші організації та спосіб їх проведення, були дуже нашої несправності та байдужості до фізичного виховання. Знову майже одностороннє опанування фреквенцією змагань, соціальних, браку тренувань. І з над то все брак відповідно вишколеного тренування. Афроамериканці-провідники не знали, що в їхній районській команді, в останній хвилині виступу спортсменів, не знали коли і як випустити до бігу. Спортсмени, що бігали по три рази забігли в старт та не поребігали тресу, важи мовчки були опанувати це — вина того, що дався сигнал до бігу. Матриархат навагал добрий, тому треба би порадити йому про доброго тренера. Коли соціальство знає свою справність, тоді певно і громадство його байдуже до нього ставитись.

Осигн побратимів:

500 м.: 1) Качмар 1,36, 2) Целых 1,82, 3) 1:40 (Корошники).

және: 1) Солжал (0

Нула: 1) Малецка 6.83, 2) Салме 3.68, 3) Димитрова 3.68

СПРАВЛЕНИЯ ПОМОЩНИКА

У згаданих двох випадках є помилка, а саме у австрійській дружині перемогла дружина тернопільської команди, а в українській гольф клубу Р. Ш. ім. Косовського - дружина гімназії Р. Ш. ім. Косовського (15:5, 15:7).

Не вискакуй і не вскакуй до трамвая
він їде

Під знаком „маршу на схід“.

Зїзд Т-ва Розвою Східних Земель. — Масові прогулянки української дітвори до Варшави. — Табори Академічної Лєгії на сомацькому кордоні. — „Кресові“ маніфестації у Познані. — „Все для кресів“.

(Від власного кореспондента).

Варшава, початок червня 1938.

„Марш на схід“ — так ляпідарно і дещо до військовому назвали свою акцію молоді, нахвалені „кресами“ (очевидно — східними, бо так поняття віддає це слово в польській приналежності) поляки з Т-ва Розвою Східних Земель, акцію, що змагає і змагає до „активізаційного підтягнення рівня східних земель під кожним оглядом до загальнопольського рівня“. Наведений вислів — як символічна назва одної зорганізованої акції, що здер-гає собі велику увагу й зацікавлення загалу польського суспільства, може послужити — як не можна краще — за синтетичну дефініцію цієї великої роботи, що рівночасно в багатьох місцях ворожих собі польських осередках викликає на чолі політично-культурно-господарської діяльності.

Останніми днями відбулося на терені цілої польської держави стільки різних, дуже важли-х і характеристичних для сьогоднішніх на-строїв „кресових“ імпрез, що важко було би вибрати хочаб звязний і повний їх реєстр. То-му і обмежимося до коротких інформацій про найважливіші з них.

22. травня ц. р. відбувся в конференційній залі П. К. О. у Варшаві II Загальний Зїзд Т-ва Розвою Східних Земель, що від деякого часу мав свою особливу рухливість та активізацію „екстериторіальної“ праці.

Тому, що для представників преси на засі-данні того зїзду вступу не було (українські журналісти не дістали навіть обіцяного їм офі-ційного комюнікату), мусимо задовольнитися тільки офіційними інформаціями про хід цієї праці.

Початок засідання Зїзду відкрив маршал Притор, голова головної ради Т-ва; він провів нарадами до кінця. Довга дискусія тривала після звіту голови головної управи Т-ва його пружини Ю. Кожуховського. В дис-кусії брали участь не тільки делегати зі всіх земель, але й особливо — з західних зе-мель. Характеристики звіту промов більшість польської преси не подала, але в комюнікату, який ця характеристика в деяких словах:

„Дієрешовано в промовах конченість польського елементу на східних землях, який оточується ті землі особливою опікою з боку Польщі, з метою приспівити процес тісної їх інтеграції з рештою Польщі. Стверджено одночас-но активізацію польської суспільності на східних землях, особливою у Сх. Галичині“.

Важливі резолюції, яких до відома преси, як дотепер, не подано.

До головної ради Т-ва увійшли: марш. При-стор, голова П. К. О. Грубер і голова Н. Т. А. Галицький; до головної управи пп. Кожу-ховський, дир. Яроцький, сен. Беркович та дир. Галицький.

Зїзд мав титул почесного члена Т-ва Приторів.

З добре поінформованих джерел довідує-мося, що велика частина промовців, особливою увагою з боку, домагається більшого встра-вання Т-ва до політичної акції на „креслах“, осо-бливо підняття польського купецького рівня, що вліве на схід з Познані, який спеціально сильно працює в сто-рону „кресів“, мільйонних кредитів на розши-рення ремесла й торгівлі. З другої сто-рони, хоча й не повністю, приторів на те, що на зїзді перемогли сторонні

ки конструктивною, обміркованою, аполітичною, або хоча не яскраво політичної діяльності бага-того в засоби Т-ва на східних землях.

Не від речі може буде навести тут слова, що їх рік тому сказав маршал Притор в ін-тервю кореспондентові виденського „Слова“: „З таким населенням, яке маємо на сході, смір-ним, тихим, невимагаючим можна жити спокій-но, але в інтересі держави — не доводити лю-дей до розпучки“. Ці слова повинні мати „Т. Р. С. З.“ постійно на гадці.

Під дбайливою опікою Т-ва Розвою Східних Земель існує і розвивається мало у нас відоме, але дуже активне Коло Молодих Т-ва Р. С. З. Власне 15. V. відбулися також загальні збори тої організації, що в ній переважає академічний елемент. Дотеперішній голова п. Бурський усту-пив, вибрано нову управу, на чолі з п. Рубаєм, в якій не брали „народових“ елементів. Головою опікує кола є дир. Яроцький, якому „кола“ завдячує виснаження більших фінансових субси-дій на річні імпрези, м. і. на видавання при а-кадемічному тижневику „Декада“ незале редак-ційної сторінки: „молоді на східні землі“, що сповняє роль пропагандово-інформаційного в-ва про східні землі у найширших кругах польської високошкільної молоді.

Нова управа кола молодих Т-ва Р. С. З. приступила негайно до одержаної праці в літ-ньому сезоні. Якими шляхами піде ця праця? Про це каже м. і. комюнікат з останнього числа „Декади“: „Добрі висліді минулорічних ака-демічних академічних суспільних таборів заохоти-ли їхніх організаторів продовжувати цю акцію. Акція цих таборів обійме тепер більшу терито-рію і більше число учасників. Цього літа, як і ми-нулого, вся акція сконцентрується на східних землях, де вперше розібере свої табори сусп-характеру між Сокалем і Волинню — Лєгії Ака-демічна. Через ці табори за літо переїде коло 2.000 студентів університету“. Старим завчасем Коло Молодих Т. Р. С. З. опутує (!) Полісся, при чому інтенсивно поміч дістане від Кола Ме-дичів УНП, яке має намір організувати 250 сті-йок суспільно-лікарської допомоги. Крім того ба-гато інших академічних організацій готуватиме тепер до цього „маршу на Схід“.

Для характеристики цілей і метод праці всіх згаданих академічних таборів наведемо кіль-ка точок з таборового інструкційного правили-на: Отже: „Ціллю таборів є реалізація розвою східних земель через: 1) суспільне і національне освідмовування населення в польському душі; 2) створення живої оборонної лінії з автохтон-ного населення перед впливами Сходу“.

Важкі праці в таборах ведуться „в поро-зумінні з компетентними державними чинника-ми, що зі своєї сторони дають поміч моральну і матеріальну“.

Кресова акція серед польської суспільності така тепер популярна, що нпр. у Варшаві витво-рилися кілька до деякої міри „конкуренційних“ її центрів. Відомо, що згадане Т-во Р. С. З. нех-тує цілювоту праці „групи крем'яничан“, згур-тованої в кількох організаціях з Союзом Осадни-ків на чолі кругом мін. Понятовського. Цілюм в іншому, хоча в суті односторонньому напрямку але посилено тепер 3-кратно робота „Польської Машки Шкільної“, з яскравим своєрідним харак-тер діяльності провадить „Польське Т-во Опіки над Кресами“. Саме в огр. недовго тривав відбу-вся загальні збори цього Т-ва під проводом адвоката С. Зелінського. Зі звітності з діяль-ності довідалися ми м. і. що Т-во останніми часами розвивається д. інтенсивно. Число його членів зросло на 35 відс. Заходами Т-ва літом

1937 р. „спроваджено“ — як каже звіт — до Варшави 524 дітей з 57 польських шкіл.

При Т-ві працює окрема комісія для дослі-дів над „Червеною Землею“. Комісія займа-лася „досліджуванням шляхів і засобів побіль-шення польського елементу в цій такій д. близи-кій серию кожного поляка ділявці“. Комісія ді-стала від свого львівського відділу звіт, з якого м. і. видно, що „поляки у Сх. Галичині у своїй боротьбі за польськість тої землі знаходять шораз більшу підтримку з тої сторони, яка доте-пер не доцільовала небезпек (!) протиполь-ських елементів серед українського населення“.

Героєм зборів став сенатор Бартошевський, що виступив з досить цікавим рефератом на оклепану вже тему: „Значіння „кресів“ для Польщі“. Прелегент виступив м. і. з проєктом видання спеціального місячника, присвяченого „кресам“. Прокт прийнято — очевидно — з ентузіазмом, а інш. Жонсінський задекларував навіть негайно більшу жертву на ту ціль. Мі-сячник цей матиме „народовий“ характер і кон-куруватиме з місячником „Кресовик“.

Наша преса за мало уваги звертає на проти-українську роботу польських західних земель, де наростає найсильніший потенціал анти-українських настроїв, очевидно, під впливом га-лицьких єврейських політиків у ролі „сиром-ного“ п. М(оріана) Р(ока), що використовує ігноранцію „ін ребус українців“ „брати позна-ншків“, дозволяє собі на фантастично-безлічній пресові виступи проти нас. Для прикладу хочби варто навести, що згаданий „кореспондент“ я-вно заповідав на шпальтах „Курера Познаньско-го“ можливість „чинного виступу проти демо-нстратів“ польської народної молоді у випадку, колиб зїзд „Просвіти“ відбувся (!). Цей самий „Курер Познанський“ яким писав з нагоди декла-рації УНДО таке: „Машини українських полі-

тиків мають звязок з позакласовими пружина-ми Німеччини. В Берліні говорять, що колиб Польща пішла з Францією, то німці негайно за-шахували би Польщу її меншинами“.

А енциклопед. д. популярне „Слово Поморське“ з Торуня у великій передмові закликає до офіційного демаршу польського амбасадора в Берліні, як протест проти домагань УНДО, мо-гли, коли німці бунтують українців, то хай поль-ська меншина в Німеччині ждає також а-тономії (!!).

Ничого дивного, що під впливом такої „про-паганди“ Познанщина доситьно кипить від жа-доби „маршу на схід“ та ангажується морально й фінансово в імпрезі „маршу на кресів“. Най-більшою з усіх дотеперішніх протиукраїнських демонстрацій були великі збори, організовані „Строніцтвом Народовим“ у Познані в неділю 22. травня. Найцікавіше, що ці збори були збір-ною подвійною демонстрацією: проти німців та проти українців. Центральною їх точкою була промова о. прелата Проциньського та спеціаль-но приїзженого з Волині ген. Маріяна Януша-тиса. Добре жито галицько-волинським етосом, нема що! Є до кого і по що йдти в гості в ролі „спеціалістів від жуато-близького небезпе-чництва“.

В днях 4, 5, і 6. червня відбуватимеся у Бере-сті й Буготі зїзд Кола „босаментів б. вихован-ців Союзу Осадників. Цей зїзд закінчатимеся останнім цікаво, що возьмуть у ньому участь всі „кресові“ організації (Ідеології воєв. Юзефсько-го, які мають вирішити спільну методи ділянки. Найцікавіше, що зїзд молодих волинських полі-тиків відбуватимеся шим разом на Поліссі.

Коли вже мова про це останнє, слід згада-ти, що на днях була у Варшаві велика прогуля-ка (1020 дітей) української дітвори з польського повіту на Полісся. Українські діти провели тут 4 дні. Довідаємося, що небагато прибудуть такі самі прогулянки з інших повітів Польщі, а вже тепер приїждять нові гурти української дітвори з Волині.

Одначе акція „закликуванню кресів до сто-лиці“ не йде тільки в одному напрямі. Саме те-пер повинні комюнікат міністерства комюні-кації про призначення високих туристичних зв'яз-жок для туристів на східні землі. Є це перш-наслідок заходів зїзду Т-ва Р. С. З.

Відгук краю на декларацію УНДО.

ПОВІТОВА НАРАДА УНДО В ТЕРЕБОВЛІ.

Дня 26. травня відбулася в Теревовлі повітова нарада УНДО при участі представників партійних осередків повіту. Наряду отворив д-р А. Заплітний. Опісля пос. З. Пеленський у довгий промові представив сучасне політичне положення нашого народу, зокрема діяльність УПР та останні ухвали Центрального Комітету УНДО. Д-р А. Заплітний відчитав у цілості де-

лішки та Іван Гандзюк з Іваня. На порушені учасниками справи дав відповідь і вияснення посол д-р Баран. З черги адв. Бараник відчитав декларацію Центрального Комітету УНДО з 7. травня ц. р. та вияснив її відповідною промовою, ставлячи внесок прийняти її до відома. Внесок прийнято одностайно і чотиригодинні наради закінчено відспіванням національного гімну.

ПОВІТОВА НАРАДА В ЧОРТКОВІ.

У вівторок 31. травня ц. р. відбулася в Чорткові в присутності 85 учасників, делегатів громад Чортківщини, повітова нарада УНДО заходом місцевого Повітового Народного Комітету. Наряду отворив і її проводив сенатор д-р Антін Горбачевський. Реферат про наше теперішнє політичне положення і про діяльність УПР виголосив посол д-р Степан Баран. Над виголошенням рефератом переведено двашу дискусію, у якій промовляли: Н. Модюк з Білої, Петро Віссяний з Долини, Роман Мазур з Павшівки, Степан Винник з Ягольниці Старої, Петро Слободян зі Залісся, Ілько Грицьк з Джурина, Максим Дмитровський з Половця, Іван Братків з Джурина, Олекса Горячий зі Шманийковця, Ілько Чепига з Миловець — усі селяни, а з інтелігенції інж. Василь Трачук та адвокат д-р Іван Хичій. Останній відчитав декларацію Центрального Комітету УНДО з 7. травня ц. р. і поставив внесок на прийняття її до відома. Резолюції прийнято одностайно. Посол д-р Баран дав вияснення на поставлені запити, після чого сен. д-р Горбачевський замкнув наради відповідною довгою промовою.

МАСОВЕ ВІЧЕ В КОПИЧИНЦЯХ.

Заходом Повітового Народного Комітету УНДО відбулося в четвер 2. червня ц. р. в 2. год. попол. в селі Народного Дому в Копичинцях масове віче, в якому взяли участь громадяни з усіх громад Копичинеччини й Гусятинщини в числі понад 600 осіб. Віче отворив голова ПНК адвокат м-р Олександр Зеленецький, покликуючи до президії м-ра Михайла Шахновича, адвоката з Гусятина як президента і дир. Пенцака з Копичинця як секретаря. Реферат про наше сучасне політичне положення виголосив сенатор д-р Антін Горбачевський. З черги посол д-р Степан Баран виголосив реферат про діяльність УПР та про нові закони, що безпосередньо торкаються інтересів хліборобства і села, опісля дав вияснення на запити в цій справі. В дискусії замітну промову виголосив о. декан Анатоль Малиновський, парох з Чабарівки коло Гусятина, про політичні настрої під цю пору нашого села, що, не зважаючи на лихоліття, не паде духом і вірить у наше краще завтра. Після дискусії президент віча м-р Шахнович відчитав декларацію Центрального Комітету УНДО з 7. травня ц. р. та пояснив її у приступний спосіб, ставлячи внесок, щоб цю резолюцію прийняти до відома. Крім цього відчитав ще резолюцію з протестом

ФОРТУНИ НОВОЇ

проти наміреного вивласнення Українського Городу Сокола-Батька у Львові і другу з домаганням злагіднити строги постанови закону про прикордонну смугу. Всі поставлені внески прийнято одностайно при загальному одобренні. Предсідник віча відповідною промовою закінчив наради, після чого відспівано національний гімн.

Сталін розмовляв дві години з ам. амбасадором.

У журналістичних колах Москви сенсацію викликала 2-годинна розмова Сталіна з американським амбасадором Дейвісом; подро-

бниці наради тримають у тайні; Дейвіс заявив лише, що темою була світова політика.

Перувіянські війська дальше машерують на Еквадор?

Еквадорське міністерство закорд. справ стверджує в комунікаті, що перувіянські війська дальше займають еквадорську територію. Перу зосередило на пограниччі 15 бомбових літаків, 3 полки і 3 каноніри.

Говорять, що Перу хоче зайняти острів Магальєс у заливі Гваїкілі.

ПОГОЛОСКИ ПРО ПЕРУВІЯНСЬКУ ОФЕНЗИВУ НЕПРАВДИВІ.

Перувіянський міністр війни рішуче заперечує поголоски, немов би перувіянські війська перейшли 5. ц. м. еквадорський кордон під Напо. У всіх пограничних гарнізонах спокійно.

I-е ЗВІДОМЛЕННЯ

„РІДНОЇ ШКОЛИ“ В СПРАВІ ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВИСТАВИ.

1) Відкриття Першої Української Педагогічної Вистави відбулося в суботу, 4. червня 16-ї (41й) години пополудні.

2) Педагогічна Вистава розташована в чотирьох будинках: 1) в головному та 2) в будинку Національного Музею при вул. Монацького 42, 3) в хлопчачій школі Рідної Школи ім. Т. Шевченка при вул. Супінського 11, 4) в дівочих школах Рідної Школи ім. Т. Шевченка при вул. Монацького 12.

3) Білети вступу на Педагогічну Виставу продає каса при вході до головного будинку Національного Музею.

Раз куплений білет уповажнює до вступу на Педагогічну Виставу в усіх чотирьох будинках. Педагогічну Виставу треба відвідувати в порядку її розташування, вказаному під № 1.

4) Білет вступу коштує: для старших від по 49 сот., б) для шкільної молоді і відомців до сержанта включно по 20 сот., в) для інших прогульок по 5 сот. від особи.

II-е ЗВІДОМЛЕННЯ

„РІДНОЇ ШКОЛИ“ В СПРАВІ ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ВИСТАВИ.

1) Перша Українська Педагогічна Вистава відкрита в будні від 9-ї до 13-ї години в 15-ї до 18-ї години.

В неділі і свята одноразово від 14-ї до 14-ї години включно; в дощеві неділі і точні дні та на випадок зголошеної аперпрогульки буде Вистава відкрита вранці до 18-ї години пополудні.

2) Про шкільні прогульки на Педагогічну Виставу повинні Дирекції позашкільних шкіл повідомити Голову Управу „Рідної Школи“ дні наперед.

3) Чергу відвідан для шкільних прогульок усіх львівських шкіл визначить Голова „Рідної Школи“.

Дирекції всіх українських шкіл у Львові зобов'язані довідатися в Головній Управі „Рідної Школи“ (Львів, вул. Сикстуська 46) про дату черги відвідан Педагогічної Вистави шкільними прогульками їхніх шкіл (телефон 277—52).

По широкому світі

Швайцарсько-німецькі переговори про зв'язкою питань, що випливають з ашином чалися знову в Берні; вони стрічають перешкоди.

Австрійські купці почали відвозити товари, зокрема харчі; за те їх заарештували високими гривнями.

Шеф румунського генерального штабу Йонеску вийшов у суботу до Румунії. У прощав його шеф польського ген. штабу сокими старшинами.

У французькій соціалістичній партії вився на конгресі в Руені роздім. Невдовзі буде повстання соціалістично-революційна під проводом Пієра.

У Румунії святкували 8. роковинах ту короля Карла на престі.

Американський державний секретар речив поголоски про недалеку девальвацію доллара.

найкраще холодити

НОВИНКИ.

— Українці, позірі! Купуйте зокрема Каласові Льотерії тільки в українській торгівлі Повітового Товариства Кредитної Львові, вул. Сикстуська 38, партер, телефони 108-61, чековеkonto 508777. Замовлення понагодуємо відворотно.

— Весняні хмари одержите навіть у Львові, коли буде фотографувати найкращих заграничних матеріалів з української фото-краніції Екомі, Львів, вул. Сикстуська 29.

Виділ СУА пригадує всім своїм обов'язок взяти участь у загальному львівській Адвокатській Палаті в секції м. Хто не може взяти участі особисто, нехай виставить повноваження в особі д-ра Льва Ганкевича, Львів, Руска вулиця 29.

Виділ СУА пригадує всім своїм обов'язок взяти участь у загальному львівській Адвокатській Палаті в секції м. Хто не може взяти участі особисто, нехай виставить повноваження в особі д-ра Льва Ганкевича, Львів, Руска вулиця 29.

— В Українському Лікарському Товаристві сходили членів у відвідані.

и р. год. 7 вечір. На сходинах читатиме д-р Юлія Кордак другу частину своєї праці п. н. „Гієна молока та молочних продуктів“.

— **Нова влада Українського Вільного Університету.** Ректором У. В. У. в Празі на рік 1938-39 обрано професора політичної економії Олександра Минька. Проректором буде проф. О. Антонович. Деканом філософського факультету обрано проф. Ф. Слюсаренка, підканом проф. В. Шербаківського. На правничому факультеті обрано деканом проф. Л. Шрамченка, підканом О. Гайманівського.

— **9 ЧЕРВНЯ** ц. р. влаштує ФІРМА ЮЛІЯ МАПНІЛЬ, РИНОК 18, пробу відповідного приготування і варення кави, тому прохаємо скористати з нагоди.

— **Вистави закарпатського українського театру** у Празі. Закарпатський український театр „Нова Сцена“ був від 3-го ц. м. на гостинних виступах у Празі, де в театральній залі „Акрополіс“ відіграв „Марусю Богуславку“ і „Сорочинський Ярмарок“. Протекторат над виставками приймає президент Праги, д-р Зенкль.

— **Українець виграв гру з Альохіном.** Відомий шаховий гравець світової слави А. А. Альохін грав 20-го ц. м. у Празі одночасно з 35 гравцями. У цьому шаховому турнірі він програв дев'ять партій, у тому числі партію з В. Бачинським, молодим українцем, визначним шахістом-аматором. Цю партію Альохін-Бачинський відзначили знанці, а чеський часопис „Шаховий тиждень“ надрукував її в цілості на своїх сторінках.

— **Українські афіші колять їх в очі.** Ендецьке „Слово Народове“ обурюється в ч. 165, що на мурях Львова появляються українські афіші, які поводяться про мистецькі метчі „України“ з польськими дружинками. Одночасно „Слово Народове“ домагається, щоб „України“ друкували афіші польські, не „ширилочню“. Ендецький часопис дозволяє ласкаво розліплювати теж і „руські“ афіші, як цього буде треба. Виявляється, що „С. Н.“ не знає про те, що у митників, в яких українська дружина є господарем згадань, вона має право друкувати афіші за свої гроші в рідній мові. І цього права теж ні „Україна“, ні інший український спортивний клуб не арештує.

— **Мстяться за українську мову.** Одна наша громадянка зажадала на залізничній станції Бірки Великі білету до Ходачкова Малого. Урядом зазначено, що „такої станції нема“ і на дальші виснаження сказав, що по українськи не розуміє білету не видав. Не помогло навіть, як для тієї громадянки хотіла купити білет інша особа, полька і задала його по польськи. Урядовець наказав за відповідне ще пімститися за українську мову так, якби залізничний білет — це була якась ласка. Може компетентна влада поміж залізничного урядовця з Бірок Великих, що його обов'язок — розуміти, чого хоче подорожувальник, а вже ніяк не можна йому мститися за мову, якою подорожувальник говорить та не видати йому білету.

— **Концерт у 25-ті роковини смерті Миколи Лисенка** у Бродях. Музичне Товариство „Боян“ у Бродях улаштує в неділю, 12-го червня ц. р. концертний ювілейний концерт у 25-ліття смерті Миколи Лисенка. В концерті візьмуть участь: проф. музики Юрій Крих, скрипак, проф. І. Любимов-Крикова, піаністка, та повний хор „Боян“ на чолі о. проф. М. Е. Осадни. Реферат відомості п. Ал. Кузик, фортепіановий достріл — о. п. Осадни. Початок в год. 8-й вечором.

— **Нові костели й людські доми.** В Надвірній почали будувати новий римо-католицький костел, тепер почали ввозити пісок та цеглу каміня. В Жураках, надвірнянського повіту, викінчують будинок людського дому, який будувати почали минулого року. В кам'яному повіті продовжують будувати нові костели на камінях у Січіві Войничівській, Пинках, Ланцях та Цвітіві. У Пинках мають вибудувати ще людський дім.

— **Примусова служба матуристів у відділах** у цьому році матуристи мусять відслужити (якщо в юніорських відділах праці). Служба відбувається у трьох турниках: 1) від 20. липня до 17. липня; 2) від 20. липня до 17. вересня; 3) від 19. вересня до 15. вересня. Тільки в цьому році можуть звільнитися від цієї служби ті, на обов'язок не було сади розуміти всієї території стани від 38 ступнів у гору, всі повинні слугувати й усім важкі ушкодження тіла. Тільки лікарі. Коротка обложка недуга повинна бути на підставі лікарського оречення. Вона обложка недуга може спричинити звільнення від служби праці, а затим недуга

Стрийко казав правду.

Того ранку Степанко збудився в дуже смутній настрою: в кишені мариньки немов сніг лежали самітні 5 сотиків, за тиждень мав сідати до іспиту з кариного права, на дворі злила, до першого браку дванадцять днів, а за дверми, як той змій, що лише вогнем і сіркою, чатувала господиня. Цій господині Степанко вже від двох місяців товмачив, що матеріалізм погана, нешляхотна річ, та мовчав вищі прикмети духа. Жадаючи грошей за комічне слово дає безсумнівний доказ свого поганого матеріалізму.

Властиво не було чого вставати і Степанко саме думав ще дещо подритатися, коли до кімнати ввійшла тихенько покоївка з тацею в руках. На таці побрязували горнятка і склянки. Так, це було снідання, і Степанко, що від двох місяців не дівався навіть води до гоління зразу зрозумів, що в горнятках є для нього снідання та, що господиня, правда пізно, зате докладно змінилася під впливом шляхотних міркувань свого суб'єкатора.

І цей, таємничо і несподівано початий день приносив далі заморочливі несподіванки. Покоївка усміхалася, кравець, який кожного ранку приходив з рахунком і кількома „ширим“ словами на устах, тим разом прийшов з пропозицією зробити нове убрання і навіть не згадав словечком про рахунок. Потім прийшов усміхачись як янгол шевць, а зараз по ньому принесли пакунок, де було дві шовкові піжами. До пакунку був долучений лист, де великодушний фабрикант „порукає себе надалі ласкавий пам'яті“. Це все пояснював собі Стпанко якоюсь катастрофою, яка сталася вночі, коли він якнайкраще спав. А може — думав Степанко — я є двійником якогось американського міліардера, який під впливом душевного залому забив свою стару тітку і тепер мусить скриватися? Хто це може знати? А коли справді так — навіщо прилаштує опір? Я один — їх багато... Найкраще мовчати і чекати, що з цього вийде.

І Степанко мовчав, коли по піжамах приклали мило до гоління, грамофонові кружки, пілосомок, цукорки на кашель, дві червоні рожі, електричні огрівальні на ревматизм, жмачку і песика, білого пекінеца. „Які ж це шляхотні

люди — думав Степанко — нічого не жадають за ці прегарні і практичні дарунки! Тільки просить, щоб про них пам'ятати...“ Зворушення гамував йому віддих. Лежав на своїх полевих ліжках з кружками під головою, зі жмачкою на ногах, червоні рожі прикрашували уголова, а малий песик-пекінець зіпши цукорки на кашель, розложився на ледіні і натягнув на пушисту мордочку одну із шовкових піжам. За дверми лягла абсолютна тиша.

„Може я помер а нужди і тепер перебуваю в раю“ — міркував Степанко. Хотів устати, але перестрашав його пекінець. Тому заслонився пілосомком, однак і це не багато помогло, бо пекінець зісковзів з ледіні і гострими зубками зловив стопу Степанка. Ця подія викликала гамір і господиня всунулася тихенько до кімнати. Та як вона змінилася! Від вчорашнього змінилася тільки поволока тісна, бо душа — ах ця душа — змінилася в душу овечки і голубки. „Гратуюлю Вам, гратуюлю — говорила господиня, зловивши в обійми перестрашеного Степанка — я все прочувала, що Вам пошастить ще в житті!“

Боже, яке то страшенно! — блиснуло в голові Степанка — ця жінка втратила розум. Щоб тільки не впаде у скаженість!

— І що ж ви думаєте робити з такою масою грошей? — питалася далі, дивом змінена зі зміна на голубку господиня — бо я, як тільки почула крізь радіо, що ви виграли головний лос на лотерії...

Степанко вже й не слухав. З ледівцем в руках, причіпленним до босих п'яти пекінем і червоними рожами за пазухою, почав витанцювати ріжні викиляси по кімнаті.

— Видиш ледаско — говорив цього вечора товариш Степанка, коли разом сиділи у вибогавив ресторані — ти так злостився на стрийка, що замість готівки до рук дав тобі лотерійний лос. Готівку ти б вже давно прогуляв а так як тепер, то спокійно закінчив свою освіту, урядиш собі канцелярію, ну і мені ще позичиш кілька тисяч. Ну, напиймося. Нехай живе Лютерія!

— Нехай живе!!! — закричав зі захопленням Степанко.

може спричинити нове обслукування бракованої комісії. Служба праці тісно вляється з привілеєм скороченої військової служби. Новобранець з цензусом, який з власної вини не ставиться до служби праці, підлягає, по думці закону про загальний військовий обов'язок, арештові до 3 місяців і гривні до 3.000 золотих, або одній з тих кар. Крім цього право до скороченої військової служби втрапить той матурист, якого за кару усувають з відділів праці. Помилки до служби праці користають з безплатного перелазу з місця побуту до місця помилки, а по відслуванні — наезд до місця замешкання. Підчас виконання служби праці матуристи отримуватимуть заслужену висоту 85 сот. на декаду.

— **Львівська хроніка.** Першого дня латинських Зелених Свят згинув трагічною смертю електромеханік Сімон Тухтенгольц. Закладаючи у Великій Сигніській радіу антену він хотів дерекнути її через електричні проводи високої напруги. Тоді внаслідок короткої злуки Тухтенгольц, що тримав в руках дрот, згинув на місці. — Під поїзд кинувся 18-літній Лявобіш Розенбам з Монастириськ, що хвилює мешкаю в Львові, в готелю Асторія. Причина самогубства — родинні непорозуміння на спадковому таї. — До загального шпиталю привезли Михайла Пташника з Глухович, львівського повіту, якого побили Петро і Денис Голоди з Глухович. Пташник має рани на голові і на лопаті та зламаний палець лівої руки. — Невідомий тип до крові побив на вул. Театинській 33-літнього Адольфа Гесса. — Під коlessами поїзду знайшли смерть 26-літній Яніна Блажейовська і Ральф Порхер, які поповнили самогубство, бо не могли жити разом тому, що Блажейовська була замужня. Блажейовська згинувла на місці, Порхерові колеса відтяли обі ноги і він умер у шпиталі.

— **Краєва хроніка.** У stodolі господаря Сахна в Підволочиськах, золочівського повіту, вибухла пожежа. Вогонь знищив stodolу, воаліну, господарське приладдя, сіно і солому. Загальна шкода коло 2.500 зол. — В селі Верчані, стрийського повіту, хтось сім разів стріляв з пистолету до Михайла Гроби, який вер-

тався до дому. Гроби легко ранений, справець утік у невідомому напрямі. — В часі їзди з мізка лісової залізнички в надвірнянському повіті скотилася колода з такою силою, що пробіла стіну особового вагону залізнички й ударила в живіт 30-літнього робітника Василя Турка. Турок умер у шпиталі в Надвірній. — В часі облави за Михайлом Барамушаком, якого підозрюють у вбивстві Менделя Каца в Раві Руській, поліція постріляла Барамушака в ногу. Після переслідування його віддали до в'язничного шпиталю у Львові.

— **Буря над Лимановою.** В понеділок перед вечором пройшла над околищем на межі лимановського та божанського повіту нагальна буря з громами та градом. У двох громадах маси води позривали гати та пошмертали телефонічні й телеграфічні стовпи. Внаслідок обірвання мхари розмалася на широкіх просторах повінь, що зробила великі шкоди у землекладах.

— **Німці бойкотують польське радіо.** Варшавська „Нова Ржевпосполита“ пише: У відповіді на розпорядок старостів в Новому Томислі (на Познанщині), що заборонило закордонні аудії у прилюдних змалях, бо німці слухають тільки аудії в Німеччині, почали німці в тому повіті та намагаються і в сусідніх повітах бойкотувати „Польське Радіо“ адіяючи радіо-приймачі.

— **Грім забив 20 весільних гостей.** В селі Маламце, на Філіппинах, грим ударив у дім, в якому відбувалося весілля, і 20 осіб убив на місці та кільканадцять поранив.

— **1000 жидів з Німеччини приїдуть шо-місяця до Зауценних Держав.** Прихильне становище американського уряду до жидаєської еміграції з Німеччини й Австрії впливає на постійний зріст напливу жидів до Америки. Тепер приїдуть місячно понад тисячу жидів до Зауценних Держав. За останні п'ять літ приїхало з Німеччини до Америки понад 60.000 жидів.

— **Міночі недуги.** Авторі класичних віршів про жидів недуги підтримують жидівські діла природної грізної води Францішка Йосифа, теж у часі своєї правлячи.

Театри.

Чалийкий Театр:

Середня 8. 6. год. 8. веч. „Cici“.
Четвер 8. 6. год. 8. веч. „Прийми“.

Театр Ринковий:

Середня 8. 6. год. 8. веч. „Ліва“ прем.
Четвер 8. 6. год. 8. веч. „Ліва“.

Український Театр Йосифа Стадніна

(сеніора).

РАДЕХІВ:

8. 6. Сутинка.
9. 6. Ой не ходи Грощу.

10. 6. Тітка Карла.

11. 6. Нігуш.

12. 6. Сина життя.

Український Нар. Театр ім. І. Тобілі-

мича:

ГАЛИЧ:

8. 6. Орфей у пеклі.
9. 6. Лісова пісня.

10. 6. Проще Мері Доган.

ЯМНИЦЯ:

11. 6. Орфей.

12. 6. Лісова пісня.

СТАНІСЛАВІВ — тільки одна вистава:

18. 6. Привода в Черті, оперета на 3 дії

А. Варшача. Прем'єра.

Зі Станіславова це театр до Бого-

родичів.

Український Народний Театр ім. М.

Садівського.

ГВІЗДЕЦЬ:

8. 6. Пісня Весаду.

9. 6. Гетьман Полуботок.

10. 6. Мавпа.

11. 6. Ніч під Імалі Купалі

12. 6. Вейдзіння.

Театр відновив а в новій постанові

„Лай серцю волю“, „Мати лавинка“ і

„Номіне котина“.

КІНА.

АПОЛЬО: „Саратога“ (Кларк Гейбл,

Дж. Гарднер).

АТЛАНТИК: „Вітаті із Сан Квентіна“

БАЛТИК: „Північ і Новомоск“.

ВАНДА: „Варвара Радивилівна“, 30

середніх частин.

ГРАЖДИНА: „Примхи марсіан Пома-

дур“, „Життя“.

ЕВРОПА: „Норвег“ на осн. Родзвіль-

чана.

КАСІНО: „Після великої війни“.

КОПЕРНИК: „Інститут“ (Д. Дарбін).

МАРСУСЬКА: „Без прикрас“, „Під

чужим привітанням“.

МЕТРО: „Посадка“, „Несамовитий

дід“.

МІРАЖ: „Камеліона дама“ з Гретой

Гарбо.

МУЗА: „Почалося з поїзду“.

НАЛІС: „Чеснотина Зуанна“

ПАКС: „Острівний дід“.

РАВ: „Роберт і Беатрікс або два зло-

дії“.

РІАЛЬТО: „Вурові“.

РОКС: „Моя панна мама“ та додатки.

СВІТ: „Товариші зброї“, „Вояки черво-

ношники“.

СТІЛІВЕ: „Острів у поємі“ та ревіз.

ТОН: „Обороні Ріо Гранде“, „Концер-

тина“.

УТІХА: „Напереможний Біл“ і ревіз.

ХІМЕРА: „Під жовтим прапором“ з

Ольгою Чеховою

ФОТОПЛЯСТИНОК:

(на Марієтці 5)

„Лондон“

ФОТОПЛЯСТИНОК „Лантід“ (Пасам

Гавсман 4. 7):

„Австрія: Відень, Інсбрук, Зальцбург“.

ЛВІВСЬКЕ РАДІО.

Середня, 8. червня 1938.

6.15—8.00 Ранішня аудіція, 8.10 Орх.

музика, 11.00 Для новобранців, 11.15 Для

дітей Меломанів та Поліції, 11.40

Симф. фрагменти з оп. Римського Корса-

кова, п. 12.03 Полудня аудіція, 14.00

Інформаційна газета в українській мові,

14.10 Українська музика з п. 14.40 М.

Карлович, музика з п. 15.00 Віража, 15.03

Господарські та сусп. вістки, 15.10 Програма

на завтра, 15.15 Трохи пісні, трохи

слова (музичні пісеньки), 15.45 Господ.

вістки, 16.00 Із творів П. Чайковського:

Ольга Лепкова мелодрама, Шеглов бас-

аритон, форт., 15.45 Промисл і торгівля

на згадку воєнної армії, 17.00 Візучі

вістки з міста та провінції, 17.10 Камер.

концерт форт., і тріо, 17.40 Старий Львів:

Вол. Червоний забутий для поет.,

17.50 Галло — постріл 18.00 Конваліційна

аудіція, 18.10 Акт. Хреста, 18.20 Мо-

дарт із п. 18.45 „Масштабна святиня“

рече: П. Хойновського, 19.00 Спіл. рес-

таля Вол. Доревеса у сусп. форт., 19.20

00.50 Актуальна гутірка, 19.30 Гумор і

сатира: Орх. рефренів, форт. у пе-

рерві: Орх. 20.45 Вел. дитина, 21.00 Пра-

ця у пасіці перед лонітвом, в україн-

ській мові виг. інж. М. Боровський, 21.10

Шопенівський концерт, 21.50, 22.00 Спорт,
22.05 У ритмі танку, легка словесно-муз.
ауд., 23.00 Ост. вістки.

Четвер, 9. травня 1938.

6.15—8.00 Ранішня аудіція, 8.10 Пляти,
академія, концерт, 11.00 Для новобранців,
11.15 Музика після Шопена, 11.40 Віст.

Ді Інді: Візучі із Сан-Фоніа на орх. і форт. оп. 25, п. 12.03 Полудня

ауд., 14.35 Нормальні діти перед мі

крофоном, 14.45 Легка музика з п. 15.00

Віража, 15.03 Госп. вістки, 15.10 Програма

на завтра, 15.15 Планети і мистецтво бу

дуче, 15.30 Звукова гутірка: „Після

клуб“ з муз. іл., 15.45 Госп. вістки, 16.00

Гармоністи та радіофілія, 16.45 Вакансії

родини, 17.00 Візучі вістки з міста та

провінції, 17.10 Камер. музика, п. 17.40

„Ця третя“ Сосновца, 17.50 Галло-по-

стріл 18.00 Огляд видань, 18.10 Бетовен:

15 Варіації і fuga на тему Герцогої

Самфоні оп. 35, 18.30 Театр Умані: „Зе-

трощий листок“, 18.55 Арії та пісні у

виг. Виг. Милосердя в сусп. форт.,

19.15 20.55 Актуальна гутірка, 19.25 Ах

ті жінки, розр. концерт, орх., сол., у пе-

рерві для мистецтва, 20.45 Вел. дитина,

21.00 Актуальність, 21.10 Пісеньки

давніх часів, 22.00 Спорт, 22.05 Веселий

четвер, легка словесно-муз. ауд., 23.00 Ост.

вістки та гутірка в мажорній мові,

23.15—23.35 Танк. музика з п. (надалі

Варшаві II).

Пятниця, 10. червня 1938.

6.15—8.00 Ранішня аудіція, 8.10 Добрий

день молодим, „Наво з козачком“

ауд. для молодих дітей (музика), 11.00

Для новобранців, 11.15 Для шкіл:

„С. О. С.“, 11.40 Опієв К. Кузьмич, те-

нор, п. 12.03 Полудня ауд., 14.15 Полу-

дні музика з п. 15.00 Віража, 15.03

Господарські та сусп. вістки, 15.10 Про-

грама на завтра, 15.15 На Молодія Дор-

ога, гутірка для старших дітей, 15.30

Гутірка з хором, 15.45 Господарські

вістки, 16.00 Популярний концерт у ви-

сиф. орх., 16.45 Де розтаборимося, 17.00

Візучі вістки з міста та провінції, 17.10

Репортаж із життя: Із Стрийського пар-

ку, Полтавської мексикі у виг. другої орх.

17.40 Повість чи новела, в українській

мові виконують д-р Михайло Рудниць-

кий, 17.55 Галло — постріл 18.00 У воєні

вісних візбух, 18.10 Форт. росістів Ол

Вельського, 18.45 Прог. іменні, 19.00

Григоріо — муз. ауд. на теми Ем. Калі-

мана, сопр., хор: у перерві в год. 19.20

Актуальна гутірка, 20.15 Видання об-

жиги, 20.30 Европ. югосл. концерт

(трансм. з Білгороду), орх. хор, сопран,

тенор, барит., 21.45, 21.55 Спорт, 22.00

Живий концерт балани, орх., конферен-

сієр, 23.00 Ост. вістки, 23.15—23.35, Серпн.

ресіаль Е. Моріні з п.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середня, 8. червня 1938.

БЕРЛІН 15.35 Веселі маводі, 19.10

Розр. музика, БУДАПЕШТ 12.05, 12.05

Циг. музика, 17.00 Спіл, 20.15 21.00 Орх.

ВІДЕНЬ 15.30 Концерт солістів, сопран,

пісні в сусп. ауд., 21.00 Розр. концерт,

22.30 Велір розр. музика, орх., сол., квар-

тет, КОПІНІ 7.50 Огляд преси, 14.05

18.45 Вістки, МІЛАН 20.30 Розр. музика,

21.00 Комедія, 21.40 22.00 Форт.,

ПРАГА 18.30 Орх., 21.25 Симфонія ч. 7,

ф-дур Бетовена, РАДІО-ПАРІ 20.30 Скри-

пковий ресіаль, Кульшампа, 21.00

22.00 Каберет, РІМ 17.15 Скрипка, 21.45

22.00 Розр. концерт.

Четвер, 9. травня 1938.

БЕРЛІН 20.00 21.00 Велір танку, БІЛ-

ГОРОД 18.30 Скрипка, 20.00 Хор, БУДА-

ПЕШТ 13.30 Циг. музика, 17.30 Форт.,

20.00 21.00 „Отель“ оп. Верді, ВІДЕНЬ

15.30 Теорія на флет і кларнет у виг.

сол., 19.10 Воєнні пісні, 21.20 Відеомо-

лово-мелодічний концерт, 22.30 Розр. кон-

церт, КОПІНІ 7.50 Огляд преси, 14.05

18.45 Вістки, 18.00 Гримала-Польський

„Золотий хрест“ песа, МІЛАН 17.15

Танк. музика, 21.00 22.00 Симф. концерт,

ПРАГА 15.15 Популярний концерт, 16.10

Концерт г-моль Сен-Савєса на орх. і

орх., РАДІО ПАРІ 20.15 Над-амер. пісні,

20.30 22.00 Симф. концерт, 22.30 Гумор,

РІМ 17.15 Вел. концерт, 21.00 22.00 23.00

„Лявентіа“ оп. Белліні.

Пятниця, 10. червня 1938.

БЕРЛІН 14.15, 15.00, 19.10 Розр. муз.

17.00 Що чуємо в горі, симф. поема

Літа, 20.00 Веселі мелодії, БІЛГОРОД

20.00 Нар. пісні, БУДАПЕШТ 13.30 Симф.

орх., 15.05 Два форт., 19.15 Циг. музика,

ВІДЕНЬ 12.00 Розр. концерт, 15.30 Пісні

та форт. теорія, 18.00 Мелодія трає і спі-

ває, 19.25 20.00 21.00 „Ніччя“ оп. Д'Аль-

бера, ДАЛТОНІАНДЕНДЕР 14.00 Муз.

академія, 15.15 Дітвіч пісні, 22.30 Соната

п-дур на орх. і форт. Базо, КОПІНІ 7.50

Огляд преси, 14.05, 18.45 Вістки, 18.20

Вел. Віража: Народні забавки, МІЛАН

17.15 Форт., 20.30 Легка й танк. музика,

21.00, 22.00 „Ля сімфорія Діаго“ оп. Па-

ланті, МІНХЕН 19.30 Нар. пісні, ПРАГА

18.35 Концерт, 18.20 Орх., 20.30, 21.00 Евро-

пейський концерт із Югославії, РАДІО

ПАРІ 20.15 Скрипка, 20.30, 21.00, 22.00

Театр Умані: „Потоп д'он Мерав Вліт“

драма на осн. Місото, РІМ 17.15 Камер.

концерт, 20.30 Розр. музика, 21.00 Ко-

медія, 21.45, 22.00 Віст.

Радіокутик.

РАДІОСЛУХАЧІ В БОРОТБІ З РАДІ-

ОВИМ ЗАКОЛОТОМ.